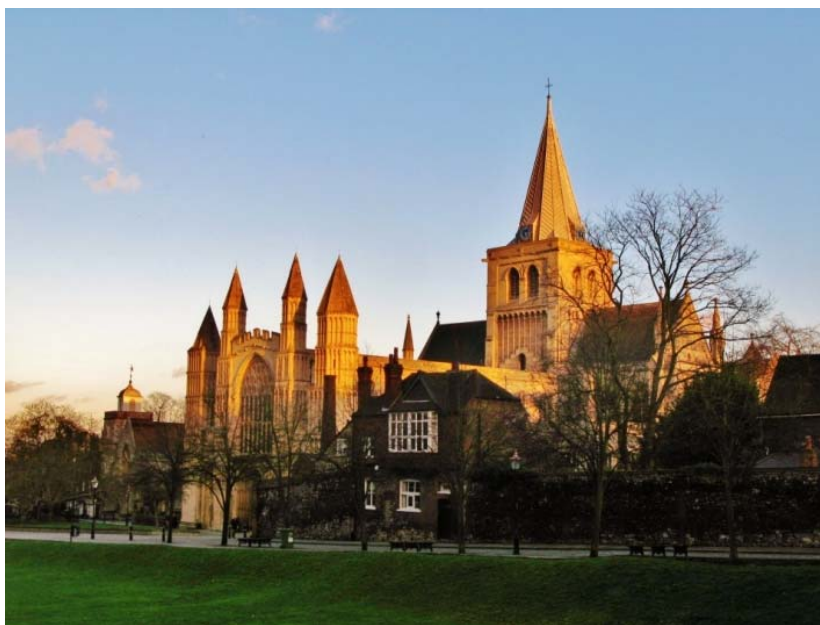

2. nap. Dickens városa: Rochester

A Dél-Kelet Angliában, Kentben fekvő város, Rochester ősi történelemre tekint vissza, éltek itt kelták, rómaiak, jütökök és szászok is, mégis leginkább a XIX. században vívott ki magának szélesebb körű ismertséget, elsősorban irodalmi szempontból. Charles Dickens a közeli Gads Hill Place-ben (Higham) élt, de regényeinek nagy része erősen kötődik Rochester vidékéhez. A város leírása olyan műveiben is feltűnik, mint A Pickwick Klub, a Szép remények, és a befejezetlen The Mystery of Edwin Drood (nincs magyar címe), melyben a kitalált Cloisterham települést mintázta Rochesterről.

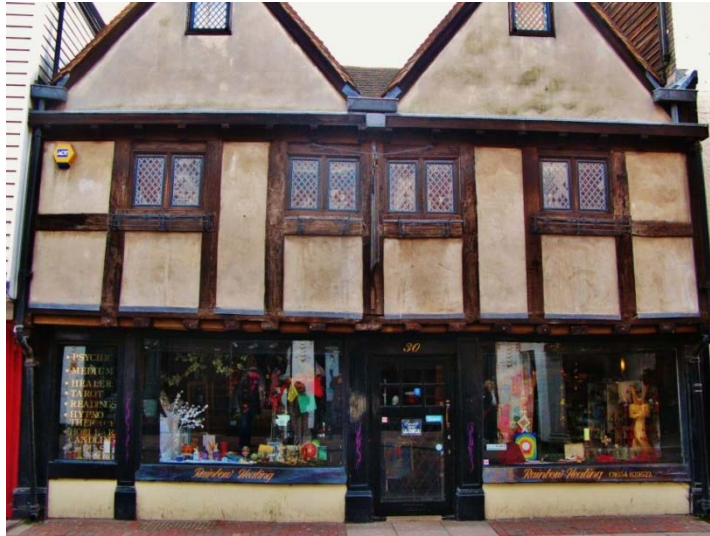

A Medway-folyó partján fekvő település 48 kilométerre található Londontól. Történelmi belvárosa, ódon házai mellett ősi katedrálisa és koraközépkori vára is nevezetes. A katedrálishoz tartozik a King's School intézménye is, melyet a világ második legrégebbi iskolájának tartanak (Kr. u. 604-ben alapították). A templom mellett magasodó, egyszerű szerkezetű, de zordon várat Rochesteri Gundulf alapította a XIII. század elején, s ma az egyik legjobb állapotban fennmaradt középkori kastély Angliában.

Aprócska óvárosában több nevezetes történelmi épület is sorakozik, így például a Guildhall (Városháza), a Corn Exchange (búza tőzsde, az épület eredetileg a hentesek piaca volt), a Restoration

House (az Erzsébet-korabeli épület nevét onnan kapta, hogy II. Károly angol király száműzetése után itt szállt meg 1660-ban, miután visszatért a trónra, hogy visszaállítsa a monarchiát - Charles Dickens ezt az épületet vette alapul Szép remények című művében, hogy a világtól elvonultan élő Miss Havisham rezidenciáját lefesse), vagy az Eastgate House (Keleti Kapu-ház - az 1590-ben Sir Peter Buck tengerésztiszt és Rochester polgármestere számára épült ház a dickensi időkben kisasszonyok bentlakásos iskolája volt - Dickens faháza ennek kertjében állt, halála előtti estén itt dolgozott a The Mystery of Edwin Drood című regényén.) Rochester városközpontjának épületei a XIV-XVIII. század között épültek, de például a Szent Bertalan kórház kápolnája a kórház alapításával egy idős, 1078 óta áll.

1087-ban Anglia egyik legelső kővára épült meg a városban, amikor Gundulf püspök egy korábbi földből és fából emelt erődítmény helyén elrendelte a ma is látható vár építését. XII. századi öregtornya Anglia legmagasabbja. Négy saroktornyából az egyik kerek kialakítású. 1215-ben így építették újjá az eredetileg négyszögletű tornyot, miután János király megostromolta a várat. A késő középkorban a vár jelentős szerepet töltött be Anglia dél-keleti védelmi rendszerében.

3.nap Látnivalók Londonban

London, egy multikulturális metropolisz. És mindig tud valami újat mutatni.

Londonban jól megfér egymás mellett a múlt és a jelen. Sőt, előbb-utóbb még a jövőt képviselő épületek is úgy belesimulnak a látképbe, mintha örök idők óta ott állnának. Londonban sétálva hamar feltűnhet a város lakosságának sokszínűsége, ami egykori gyarmatbirodalmi székhely mivoltának köszönhető: London bevándorlók generációit olvasztotta magába. A város 7,2 milliós lakosságának több mint harmada valamelyik etnikai kisebbséghez tartozik, s mintegy háromszáz nyelvet beszélnek. Egész negyedek népesültek be indiaiakkal, pakisztániakkal, kínaiakkal. Ha az ember elkeveredik egy ilyen negyedben, akár órák hosszat is bolyonghat anélkül, hogy európai embert látna. Itt a fogorvos hirdető tábláján mintegy tízféle ázsiai, vagy afrikai nyelv van felsorolva, melyeken beszél, vagy legalábbis megérteti magát, s persze a zöldségestől az étteremig, vagy hentesboltig csakis e nációkhoz tartozó kínálatot találunk.

A Westminsteri-apátság

Westminster Abbey **London** egyik legszebb, leglátványosabb épülete. A [Parlament](#) mögött található gótikus stílusú templom – melynek hivatalos neve westminsteri Szent Péter társaskáptalani templom – egy 750 körül alapított bencés kolostortemplom helyén épült 1045-65 között Hitvalló Edward megbízásából. A jámbor életű királyt 1161-es szentté avatása után itt is temették el. A ma ismert templomot 1245-ben III. Henrik építtette a reimsi katedrális mintájára, az apátság ekkor készült gyönyörű rózsablakai a szigetország legszebb köcsipkés díszítőelemeinek példái. A háromhajós templom öt kápolnával körülölelt szentéllyel záródik, melyek folyamatosan épültek az apátsághoz (közülük a VII. Henrik kápolna késő gótikus műemlék 1513-19 között készült el), így nem meglepő, hogy az évezredes templom építészetileg meglehetősen eklektikus, a gótika szinte minden korszaka képviselteti magát rajta. A nyugati bejáratot és annak tornyait Nicholas Hawksmoor tervezte a XVIII. században.

A Westminster-apátság Hódító Vilmos kora (XI. század) óta hagyományosan az angol királyok koronázási és II. György haláláig (1760) a temetkezési helye is. A koronázási szertartást a hagyomány szerint a canterbury-i érsek celebrálja.

A királysírok mellett számos államférfi, tudós, vagy költő nyughelye is itt található (a többi között Neville Chamberlain vagy Benjamin Disraeli miniszterelnökök, az Afrika-kutató Livingstone, Darwin, Shakespeare, Milton, Rudyard Kipling, Chaucer, Dickens, Handel, Isaac Newton, Michael Faraday, Lord Calvin és Ernest Rutherford; Ben Jonson költőt állva temették el, mert nem akarta, hogy sok helyet foglaljon el).

A főhajóban találjuk az első világháború francia hadszínterén elesett ismeretlen katona sírját is, akit ezért francia földbe temettek. Az apátság emellett több nevezetes eseménynek is színhelye volt, legutóbb Vilmos herceg és Katalin hercegnő esküvőjét tartották itt.

1996-ig a Westminster Abbey Hitvalló Edward kápolnájában őrizték a Scone-i követ is, mely az angol és a skót királyság egységét szimbolizálta, s melyen évszázadokon át a skót királyokat koronázták. A kő 1996 óta az edinburgh-i várban látható. A Westminster-apátság a Parlamenttel és az apátság keleti végében álló Szent Margit-templommal együtt 1987 óta UNESCO Világörökségi védelmet élvez.

Parlament

London egyik legszebb látnivalója a **Parlament** emblemikus épülete. A más néven Westminster-palotának is nevezett Parlament – ahol az Egyesült Királyság törvényhozása (Alsó- és Felsőház, azaz House of Commons illetve House of Lords) ülésezik – eredetileg királyi rezidenciának épült még a XI. században. Ez a palota volt az angol királyok elsődleges uralkodói székhelye 1512-ig, amikor egy tűzvész nagyrészt megsemmisítette. Ezt követően lett a XIII. század óta itt ülésező parlament és a legfőbb királyi bíróság otthona. 1834-ben a Westminster (Old Palace) egy újabb, még nagyobb tűzvészben ismét leégett, csak a Westminster-csarnok, a Szent István-kerengő, a kriptában lévő Szent István-kápolna és az Ékszertorony élte túl az újabb katasztrófát. A ma is látható késő gótikus stílusú New Palace Charles Barry építész tervei alapján készült, az építkezés 1840-ben kezdődött, s harminc évig tartott. Barry igyekezett a korábbi palota megmaradt részeit belefoglalni az új épületbe, míg a főhomlokzati részt a Temze medrének részleges feltöltésével alakították ki. Az új palota így összesen 3,24 hektáros területen helyezkedik el, s 1100 szobája van. A Westminster-palota díszítő munkálatai még a XX. században is folytatódtak, bár a főépítész idő közben elhunyt. 1941-ben bombatalálat érte, így a háború után helyreállítási munkálatokra volt szükség. A Parlament épülete 1970 óta elsőrendű műemlék, [1987](#) óta pedig a [Világörökség](#) része.

A Westminster-palota legismertebb része minden bizonnyal hírneves Óratornya, mely 16 tonnás fő harangja után kapta becenevét, a Big Bent (tehát a közismert elnevezés hibás, ugyanis a Big Ben nem a torony, nem is az óra, hanem a harang elnevezése, mely az építésvezető Benjamin Hall tiszteletére kapta nevét). Óraművét Edmund Becket Denison tervezte. A működvelő órasmester oly körültekintően alkotta meg művét, hogy még a hó, illetve a mutatókra telepedő madarak súlyára is gondolt. A 96 méter magas Óratoronyban – mely II. Erzsébet gyémántjubileuma alkalmából 2012 júniusa óta az Erzsébet-torony nevet viseli – egyébként öt harang működik.

Séta a Soho-ban és Chinatown-ban

London egyik legpezsgőbb, legszínesebb és legizgalmasabb része a Soho, amely éjszakai életéről, jazz klubjairól, meleg bárjairól, és alternatív életstílusáról nevezetes. Hangulatát az itt megforduló, etnikailag rendkívül színes tömeg is emeli. Területi elhelyezkedését nehéz meghatározni, nagyjából a Piccadilly Circus, Shaftesbury Avenue, Cambridge Circus (délen), Charing Cross Road (keleten), Oxford Street (északon), és a Regent Street (nyugaton) határolják.

Szíve az Old Compton Street-en, és a környező kis szűk utcácskákban dobog, ahol egymást követik a különféle illatokkal csábító éttermek, a hangulatos kávézók, csillogó-villogó kis színházak. Ez a rész volt London legelső meleg negyede, s mint ilyen, mind máig igen felkapott. Sokan ide sorolják még a város kínai negyedét, a China Town-t is, mely azonban a Shaftesbury Avenue-től délre terül el, s bár valóban szomszédos a Sohoval, kultúrája egészen elüt attól, így nem igazán nevezhető a Soho részének.

Írott történelme a XVII. századig vezethető vissza, amikor VIII. Henrik korábbi vadász parkjának ezt a részét legeltetésre használták. Érdekes módon azonban a Soho (királyi birtok mivolta, valamint a szomszédos negyedek komoly fejlesztései ellenére) a XX. századig elkerülte a szélesebb körű figyelmet. Elsőként bevándorlók telepedtek le itt, majd a XIX. század második felétől a prostituáltak (egészen az 1980-as évekig) és az alacsony költségvetésű színházi darabok vették birtokukba a Sohot. És mivel a szex és a bűnözés többnyire kéz a kézben jár, így nem meglepő módon számos gengszter banda törzshelye is lett.

Az 50-es években a zeneipar – különösen a hippi, a rock és a jazz – is felfedezte magának a Sohot, London leghíresebb jazz klubja, a Ronnie Scotts még ma is működik a Frith Streeten. De épp így kötődik a helyszínhez a Rolling Stones (mely 1962-ben a legendás Marquee-ban lépett fel először az Oxford Streeten), valamint a Sex Pistols (akik a Denmark Streeten laktak, de több hírhedt Soho-beli buli is fűződik a nevükhöz). Amíg a 70-es években elsősorban a brit punk bandák, addig a 80-as években a heavy metal és progresszív zenekarok vették birtokukba a Sohot, és különösen a Marquee Clubot (mely végül a Charing Cross Road-on fejezte be dicsőséges működését 1996-ban).

A 80-as években aztán konszolidálódott a környék, az átalakulás igényes éttermeket és média irodákat hozott magával, bár kétség kívül itt-ott még mindig rábukkanhatunk a Soho hajdani, színes, összetéveszthetetlen hangulatára. És amíg az Old Compton Street és környéke – mely még hamisítatlanul tükrözi vissza a Soho izgalmas múltját – nyüzsgő, pezseg a turistáktól, bohém életvitelt folytató helyiektől, életművészekről, vagy a külföldi bevándorlóktól, addig a közeli, árnyas Soho Square – egy hangulatos kis tér, közepén bájos mock-Tudor (ál-Tudor) faházikóval – a csendes üldögélésre, andalgásra csábít. A tér, mely 1681-ben épült, II. Károly angol király után eredetileg King Square névre „hallgatott” (az uralkodó szobra a tér közepén látható).

A Sohoban találjuk a hírneves Carnaby Street-et is, London egyik kedvelt bevásárló utcáját, mely még 1685-86-ban jött létre (egy akkoriban itt álló házról kapta a nevét), az 1820-as években pedig piac működött itt. 1934-ben Amy Ashwood Garvey és Sam Manning megnyitották Florence Mills Social Club nevű jazz bárjukat, mely az afrikai összetartozás ideológiáját hirdető pánafrikanizmus híveit tömörítette. 1958-ban aztán megnyílt a legelső butik (His Clothes), melyet hamarosan más híres üzletek követtek: I Was Lord Kitchener's Valet, Kleptomania, Mates, Ravel, stb. A 60-as években a független butikoktól és dizájnerek főhadiszállásától tarkított Carnaby Street a Mod (egyfajta londoni szubkultúra olyan zenekarok stílusában, mint a The Kinks, vagy a The Who) és a hippy irányzatok kedvelt találkozó helye lett, emellett számos underground klub működött a szomszédos utcákban (pl. Roaring Twenties).

London kínai negyede korábban a város számos helyén létezett, az 1970-es évek óta a Soho mellett, a Gerrard Street körül terül el. Egyfelől a Soho részeként emlegetik (s aki erre fel jár, többnyire mindkét részt felkeresi), ugyanakkor etnikailag nagyon elkülönülnek egymástól. A környék azonnal felismerhető kétnyelvűségéről, a rengeteg kínai étteremről, pékségről, szupermarkettről, vagy ajándéküzletről, melyeket egyaránt kínaiak üzemeltetnek. Ha az ember még így sem érezné magát eléggé Ázsiában, akkor a számos tradicionális kínai kapu, aprócska pagoda, a Gerrard Streeten álló jellegzetes kőoroszlánok, az utcák felett kifeszített

vörös lampionok és színes zászlók egészen biztos segítenek Kínába repíteni a gyanútlan turistát.

Buckingham Palace jelenleg is, mint királyi iroda és mint a Királynő londoni tartózkodási helye, valamint a közigazgatási központja a Royal Háztartásnak. Ez egyike azon kevés palotáknak mely ma működik.

Az állami szobákat ma is széles körben használja a The Queen és család tagjai. Az állami ünnepek, hivatalos alkalmak során királyi család itt fogadja és szórakoztatják a vendégeket. Augusztusában és szeptemberében, amikor a királynő éves látogatását teszi Skóciában, a palota tizenkilenc állami szobája látogatható.

Az állami szobák /State room/ alkotják a palota szívét. Itt dolgoznak a mai napig és itt található a palota gazdagon berendezett szobái, néhány a legnagyobb kincsek közül a Royal Collection - festmények Rembrandt, Rubens, Poussin és Canaletto, Canova szobra, gyönyörű Sèvres porcelán, és néhány a legjobb Angol és francia bútorok közül.

4.nap Cambridge

Cambridge nagyon gazdag látványosságokban. Kelet-Anglia Nagy-Britannia azon része, ahol a legjobb lehetőségünk kínálkozik a bájos vidék megismerésére. Itt ötvöződik minden, ami jellemző rá: a vidéki nemesség eleganciája, a korabeli helyek, az olyan közeg, amit nem sújtott háború és a rengeteg érintetlen természeti képződmény.

Az egyik leghíresebb és legrégebbi egyetemi városba, Cambridge-be látogatunk el. Cambridge másfél órányi buszutazásra található Londontól. Eredete egészen a 12. századig nyúlik vissza, a kereskedelmi utak említésével és az egyetem alapításával együtt. Nevét pedig a Cam folyóról kapta.

Igazi egyetemi városról van szó, amely bicikliző diákokkal van tele, de mindig nagy itt a nyüzsgés. Az élet nem áll le az iskolai szünetekben sem, hiszen a nyaraló diákokat turisták állandó özöne helyettesíti, váltja fel. A városban természetesen vannak múzeumok, templomok, hangulatos kis vásárlóutcák, viszont mégis mindenkinek egy dolog jut róla azonnal eszébe: a Cambridge-i Egyetem (University of Cambridge). Az egyetemet, amely Oxford után a második legrégebbi angolszász egyetem a világon, oxfordi diákok alapították 1209-ben. Ezek a diákok összetűzésbe kerültek Oxford városának lakóival, ezért Cambridge-be menekültek. Jó kis csavar ez a történetben, ha figyelembe vesszük a két egyetemi város versengését: így már valahol érthető az állandó vetélkedés. Viszont nagyon sok hasonlóság is van a két egyetem között: az Oxfordi Egyetem szintén kollégiumokból áll, amelyek sokszor ugyanazt a nevet viselik, mint a cambridge-beliek, és ugyanolyan rendszerben működik: innét származik az Oxbridge elnevezés. Az intézmény jelenleg 31 kollégiumból áll. A legrégebbi 'college' a Peterhouse nevet viseli (1284), a legpompásabbat és legnagyobbat pedig King's

College-nak hívják. Az utóbbi kápolnája (King's College Chapel) a város egyik legnagyobb látványossága is egyben.

A kollégiumok önálló intézmények, ami annyit tesz, hogy saját vagyonnal, költségvetéssel rendelkeznek, és szinte mindegyik kitűnik valamiben. Például a Trinity College Nagy Udvarát (Great Court) a világ legnagyobb négyszögletes egyetemi udvaraként tartják számon. A St John's College-nak még saját Sóhajok hídja is van. Az épületek viszont csak részben nyitottak, és belépősek, de ezt mindig jelzik is mindenhol.

Egy kis érdekességképp, a Cambridge-i Egyetem közel 70 Nobel-díjast adott már a világnak, számos tudományos felfedezés kötődik nevéhez, mert Newton, Darwin, Kelvin is cambridge-i diák volt.

5. nap : Az angol nyelv napja

A Shakespeare nevéhez köthető Globe Színház 1599-ben épült **London** Southwark negyedében, társulata, a Lord Chamberlain's Men (a Lordkancellár Társulata) számára, de az első épület nem maradt fenn túl sokáig: a hatalmas faépítményt egy tűzvész pusztította el 1613 nyarán. A VIII. Henrik egyik előadása során egy színházi kellék ágyú meghiúsodott, majd minden lángra kapott. A tűzben egyetlen ember sérült meg, akinek égő nadrágját sörrel igyekeztek eloltani.

A második Globe Színház 1614-ben készült el, és 1642-ig üzemelt, ekkor az új puritán kormány a többi szórakozóhellyel együtt bezáratta, végül a 2 évig üresen álló épületet lebontották. Hamarosan mindenki megfedkezett róla, már azt sem lehetett pontosan megállapítani, hol állt eredetileg. 1989-ben azonban egy építkezés során rábukkantak az alapjaira, s ezután épült meg az eredeti Globe Theatre-el teljesen megegyező színház (Shakespeare's Globe), melyben 1997 óta rendeznek színdarabokat. Ma 900 ülő-, és 600 állóhely várja az érdeklődőket a májustól szeptemberig tartó szabadtéri előadásokra. Ha színdarabra nem is vennénk jegyet, azért egy idegenvezetésre mindenképpen érdemes befizetni.

A déli part két nagy múltú negyede, a Southwark és a Bankside a Cityvel egy időben alakult ki, de mivel ez utóbbinak joghatóságán kívül esett, Shakespeare korára a nyomor és a bűn fészkeivé váltak, ahol egymást váltották a bordélyok, az illegális medve-, és bikaviadalok, birkózóversenyek, de épp így a színházak is: a Globe mellett itt állt a Swan, a Hope, és a Rose Színház is. A Globe 1599-es nyitó darabja a Julius Caesar volt. Shakespeare leghíresebb darbjait – a Hamletet, az Othellót és a Lear királyt – e színház számára írta.

British Museum

A British Museum London egyik kötelező program, már csak azért is, mert kizárt, hogy a 13 millió darabot számláló gyűjteményből egy se érdekelje az embert. Ha pedig ezt az egyet láthatjuk, már megérte elfáradni oda. Én részemről az ókori kultúrákért rajongok, így aztán bőségesen volt alkalmam tobzódni, hiszen a British Múzeum a világ egyik leghíresebb és legnagyobb ókori gyűjteményével rendelkezik. Egyrészt itt van kiállítva a híres Rosette-i kő, mely az óegyiptomi hieroglifák megfejtésének kulcsa volt, másrészt a Világ Hét csodája között számon tartott, ámde rég elpusztult epheszoszi Artemisz templom és halikarnasszoszi Mauzóleum elveszettnek hitt maradványait is láthatjuk itt.

Az Elgin-márványok név alatt rejtőző domborművek az athéni Akropoliszon álló Parthenont díszítették egykor. Kellemes vita alap lehet, vajon hol lenne megfelelő helyen kiállítva a Parthenon frízdíszítése: Athénban, vagy a milliós látogatószámot produkáló British Múzeumban? Hiszen Thomas Bruce, Elgin hetedik earlje, aki 1799-1803 között az Ottomán

Birodalom angol követe volt (Görögország ekkor az Ottomán Birodalom része volt), meglehetősen ellentmondásos engedélyek birtokába jutott a török hatóságoktól, melynek értelmében nagy mennyiségű domborművet távolíthatott el az ókori épületekről. Elgin ügynökei 1801-12 között a fél Akropoliszt „lebontották” (a Propylaea és az Erechtheum szobrai sem úszták meg a rekvirálást), majd a nagy mennyiségű gyűjteményt hajón Londonba szállították. Elgin ténykedését sokan támogatták és helyeselték, de sok kritikusa vandalizmussal és fosztogatással vádolta az earlt. Az ügy nyilvános vitaként az angol Parlament elé került, végül a kormány 1816-ban megvásárolta a márványokat, s a British Múzeum Duveen Galériájában állították ki. A vita pedig azóta is folytatódik.

De találunk itt Húsvét-szigeteki moai szobrokat, Quetzalcoatl azték isten türkiz maszkját, a világhíres hegyikristály koponyák egyikét, egyiptomi múmiákat, vagy a Codex Alexandrinust (Alexandriai Kódex), melyet 1627-ben I. Károly angol király kapott, s ami a British Múzeum egyik legféltettebb kincse. Itt találjuk az 1757-ben létrejött British Library is, mely Charles Dickens, Karl Marx és Lenin munkáit is tartalmazza.

A British Múzeumot, a világ legrégebbi nemzeti közgyűjteményét 1753-ban Sir Hans Sloane orvos és természettudó gyűjteményéből alapították (71 ezer növény- és állatpéldányt tartalmazó kollekciónak és könyvtárnak II. Györgyre hagyta s örököseinek 20 ezer fontot – ma 2 millió fontot – kért cserébe), maga a múzeum 1759-ben nyílt meg a nagyközönség számára. Laboratóriumában elsőként alkalmazták a C14-es radiokarbon kormeghatározást, mellyel pontosabban állapítható meg az ókori archeológiai leletek kora.

6.nap: Kenti grófság

“A legszebb kastély a világon”

A látogatók sosem felejtik el az első lélegzetelállító benyomást a több mint 900 éves kenti Leeds kastélyról, amint méltóságteljesen magasodik a várárok fölé.

A Londontól egyórányira fekvő kastély egy hangulatos kisváros, Maidstone közelében fekszik Kentben, Anglia délkeleti részén.

A kastély épülete tó közepén fekszik utolsó tulajdonosa Lady Baille, csodásan felújította a kastélyt, s kertjében ezernyi különféle róza és más szubtrópusi és egzotikus virágot telepített.

A kastély története a normann hódítás koráig megy vissza. A normannok rengeteg várat és kastélyt építettek hatalmuk fitogtatására és biztosítására. A 12. század végéig ezer épület állt, ezek közé tartozik az 1119-ben emelt Leeds Castle is, mely I. Eduárd király uralkodása alatt királyi székhellyé vált. 1552 óta magántulajdonban van. . 1926-ban szállt az angloamerikai

örökösre, Lady Baillie-re, aki 1974-ben hunyt el. Halála előtt magánalapítványt létesített, ma a kastélyban nem csak kiállítótermek vannak, hanem konferenciák is zajlanak. És ma is működő házasságkötő termei vonzzák az ifjú házasokat. Hétvégenként a parkban sétálnak és fényképezkednek, s a menyegzőt a kastélyban ülik meg. A pompás lakodalmak a régi termekben korabeli étkezéslettel zajlanak.

Hogy a bevételt növeljék, és kihasználják a kastély körüli enyhén dombos területeket, az angolok számára oly kedvelt sportnak, a golfnak rendezték be.

A maze az angolok másik kedvenc elfoglaltsága. A maze első pillantásra szimmetrikusra vágott, ápolt franciakertnek tűnik, de valójában rendszeresen nyesett bokorlabirintus. Itt kedvére vagy kedve ellenére bolyonghat az ember.

A papagájházban megannyi papagáj rikácsol. Narancssárga óriás csőrű brazíliai tukánok, latin-amerikai piros, zöld, sárga papagájok, ausztráliai és indonéziai cockatoo ? rózsaszín, krémszínű, félméteres, szürke lábú és csőrű, fekete gombszemű papagáj. Vannak itt part menti mangroveerdőkben élő, fekete fejű, fehér testű és rózsaszín afrikai ibiszek megnyesett szárnyakkal, és kanalasgémek.

Az 500 acre (kb. 200 hektár) területű gyönyörű park és a rendezett kertek, a naponta változó rendezvények és az egész évben megtekinthető látványosságok garantálják, hogy a Leeds kastélynak nem csak a dicsőséges történelme gyakorol nagy vonzerőt, hanem e látnivalók is újra meg újra visszahívják az idelátogatókat.

